



Cementiri Municipal

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Camí del Cementiri
Emplaçament Situat en el cim del Molar o Mulà
Alçada: 373

Coordenades:

Latitud: 41.5251
Longitud: 1.685
UTM Est (X): 390288
UTM Nord (Y): 4597886

Classificació

Número de fitxa 08044 - 30
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1858
Estat de conservació Bo
Protecció Legal i física
Observacions protecció: BCIL, PGOU 1986
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Capellades. C/ Ramon Godó, 9. 08786 CAPELLADES
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dc., 17/02/2016 - 01:00

Descripció

Recinte de planta rectangular que va iniciar la seva construcció l'any 1858 com figura en un element de ferro forjat que fa esment a aquesta data. L'eix de la portalada coincideix amb l'eix de la capella.

L'espai antic, conegut com el "cementiri vell", està dividit en dos àmbits de planta rectangular. En el cos central del primer, hi ha la capella, dos panteons laterals i diverses sepultures de personatges capelladins. Els laterals els tanquen sèries de nínxols de quatre filades, amb el forat del nínxol d'arc de mig punt i coberts amb teula corba a una vessant. El cos central construït, el formen tres capelles panteó. La central, més alta, coronada per un campanar d'espadanya sense campana, pertany a la família de "Joan Artigas Cardús".

La capella del costat de llevant pertany a la "Família Grados-Rius". Aquesta presenta la paret del fons estucada de color ocre i es cobreix amb falsa volta d'aresta. El panteó queda tancat amb una porta de ferro forjat de dues fulles batents. El tercer panteó, situat a ponent, pertany a la "Família Respall i Piñol". Figura la data "1882".

Al centre d'aquest departament primer, és on es concentren les tombes amb hipogeu de les grans famílies capelladines. La primera a construir-se fou la de Ramon Romaní Puigengolas. L'àmbit del sepulcre, de planta rectangular, queda limitat per una barana de ferro fos decorada amb cascalls ancorada en pilars de pedra treballada amb motius escultòrics, a les quatre cares, coronats per una hídria. Presideix el sepulcre una base tronco-piramidal on recolza una creu embolcallada amb corona floral. Figura la data "1895".

El segon sepulcre pertany a Llorenç Miquel i Costas, segons projecte de l'escultor Josep Planas. És de planta rectangular i és elevat dos graons sobre una plataforma. El perímetre queda protegit per una barana de marbre, formada per quatre balustres i tres passamans de secció circular, a cada banda.

La tercera és la de Joan Romaní i Massana. Es tracta d'una tomba menor. El següent sepulcre és el d'Antoni Miquel i Costas, datat el 1914 La més recent és la tomba de la família Durban "Anno MCMLXXX".

El segon àmbit que cal destacar correspon a la primera ampliació de la dècada de 1910-1920, en direcció sud, conegut com a "cementiri nou". És un espai tancat a manera de claustre, limitat per sèries de nínxols de quatre filades, de forat quadrat, protegits amb un petit porxo tancat amb arqueria perimètrica d'arcs de mig punt i pilars quadrats amb un senzill capitell, pintat de color blanc. Es cobreix amb teula corba a una vessant.

Observacions:

També conegut com: Cim del Molar o Mulà. És un interessant conjunt funerari del qual s'ha destacar els dos àmbits històrics, el de 1858 i el de la dècada de 1910-1920. El primer, perquè conté els sepulcres de les famílies benestants de la vila, i el segon, per la seva singular tipologia de porxades amb arqueria que protegeixen els nínxols. 1858; ampliacions els anys 1897, 1910-1920, 1965-1967, 1970, 1973, 1978, 1980 i 2008. Capella: 1911. Arranjament i enjardinament del camí: 1921. L'espai és també una Àrea d'expectativa arqueològica.

Història

El cementiri municipal fou una important obra de la segona meitat del segle XIX a Capellades que donava resposta a una necessitat del municipi. Després de estudis, reunions diverses el lloc triat fou el cim del Mulà. Al juliol de 1897, el ple municipal va prendre la resolució de cercar nous espais per ampliar el cementiri. Segons el Registre Fiscal de 1906, la seva adreça era "Despoblado nº 1" i ocupava una superfície de 2.610 m².

La construcció de la capella, segons sembla i indiquen certs elements (les inicials J.A. i la data 1911), fou pagada per Joan Artigas i inaugurada el dia de Tots Sants de 1911, tal com recollí la premsa local. La part central de la part "vella", a finals del segle XIX, va començar a ser ocupada pels sepulcres dels membres de l'oligarquia capelladina. El primer que es va construir, possiblement, fou el de Ramon Romaní i Puigdengolas, obra de Josep Planas. El següent, fou el d'Antoni Miquel i Costas, construïda cap el 1914. Anys més tard, fou enterrat Antoni Miquel i Costas, llavors ja marquès de la Pobla de Claramunt

El 14 d'abril de 1918, el cementiri va passar a l'administració directa de l'Ajuntament, tot limitant les atribucions de la Junta del Cementiri (quatre regidors, el rector i el metge titular) establint una ampliació que era necessària, que durant els anys vint va comportar nous nínxols i l'enderrocament d'altres de més vells.

L'any 1921, la família Costa i Mas va arranjar el camí d'accés al cementiri i convertir-lo en un parc públic. Durant la dècada dels 60 i 70 del segle XX s'efectuen diverses ampliacions, essent la darrera de l'any 1980.

Bibliografia

GUTIÉRREZ i POCH, Miquel. (en premsa). "El segle XIX: declivi econòmic i tensions polítiques", Història de Capellades (títol provisional).

SPAL, Diputació de Barcelona. 2010. Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental Capellades (4 Vols). Bosch i Planas, Andreu; Lacuesta Contreras, Raquel; Cuspinera i Font, Lluís; Vilamala i Aliguer, Imma; Gutiérrez i Poch, Miquel i Sabatés de Hita, Gemma.

TÉRMENS i GRAELLS, Miquel. (en premsa). "El segle XX: compromís, violència i redreçament econòmic", Història de Capellades coordinada per M. Gutiérrez (títol provisional).

ARXIU MUNICIPAL DE CAPELLADES,



